

СВІТОВИЙ ДОСВІД РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В ТУРИСТИЧНІЙ ГАЛУЗІ

У світовому масштабі туризм займає значне місце серед галузей зовнішньоекономічної орієнтації, виконує найважливіші функції міждержавних обмінів, налагодження торговельно-економічних і ділових контактів. Туристична галузь є важливою складовою економіки держави, що не лише залучає до вироблення туристичного продукту більшість галузей вітчизняної економіки, а й стимулює їх розвиток [1].

Розглядаючи досвід іноземних країн, можна констатувати, що динамічний розвиток туристичної галузі залежить від сприйняття на рівні держави важливості туризму та використання важелів державної підтримки. Згідно рекомендацій ВТО, сучасний стан розвитку туризму в першу чергу потребує підтримки держави, а вже потім – приватного сектора.

Зокрема, невелика за розмірами Литва, зрозумівши перспективність туризму, витратила на туризм більше, ніж передбачено в бюджеті України (Україна витратила 23 млн. гривень у 2007 році) [2].

За даними світового економічного форуму, конкурентоспроможність туристичної галузі України є низькою. В рейтингу індексу туристичної конкурентоспроможності за 2009 рік Україна займає 78 місце серед 124 країн.

Польський туристичний бізнес має найнижчу ставку оподаткування в Європі – 7 % при 22 % для інших видів бізнесу. З 1993 року для деяких видів інвестицій була введена система прискореної амортизації. Як і у Хорватії, обсяг пільг диференціюється в залежності від місця розташування об'єкта та рівня зайнятості.

В Словаччині реалізується Програма підтримки розвитку туризму, яка передбачає часткову дотацію державою кредитів для реструктуризації туристичної інфраструктури, та Кредитна програма підтримки на реалізацію проектів розвитку туристичної інфраструктури.

В деяких країнах розвиток туристичної галузі зосереджено в руках державних відомств, наприклад, в Єгипті, Туреччині, Мексиці, Тунісі, де держава регулює туристичну галузь з допомогою відповідного міністерства, що контролює діяльність усіх підприємств даного спрямування. Для цього значні фінансові вкладення здійснюються в туристичну індустрію, зокрема в рекламну і маркетингову діяльність, туристичну інфраструктуру тощо [1]. Уряд Єгипту.

Така модель державного регулювання властива країнам, що розвиваються, і країнам з перехідною економікою, для яких іноземний туризм є одним з основних джерел одержання твердої валюти та в яких існує необхідність у залученні прямих іноземних інвестицій у розвиток

матеріально-технічної бази туризму і створення національного туристичного продукту, а також деяким високорозвиненим у туристичному відношенні державам з багатою туристичною історією, які мають намір постійно підтримувати на належному рівні свій імідж.

Зарубіжний досвід показує, що вибір варіанту управління інвестиціями в індустрії туризму залежить від специфіки економічного розвитку країни. В Україні використана дворівнева модель державного регулювання розвитку туризму: поєднання функцій державного та місцевих органів влади. Необхідне чітке визначення повноважень цих органів.

Список використаних джерел

1. Суходуб В. С. Роль міжнародного туризму в економічному розвитку країн світу [Електронний ресурс] / В. С. Суходуб. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/Nvvnvnu/ekonomika/2007_12/R6/7.pdf.
Польова І. Тенденції розвитку інвестиційного процесу в сфері міжнародних послуг: уроки для України / І. Польова // Наше кредо. – 2006. – № 3. – С. 26–28.